

13. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΜΕ;

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Εις την σπουδὴν ἄοκνοι, κατὰ το πνεῦμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, εις την ἐλπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την προσευχὴν προσκαρτεροῦντες, εις τας χρείας των ἁγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες.» Ρωμαίους 12/ιβ' 11-13.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 24/κδ' 35-25/κε' 46, Β' Πέτρ. 3/γ', Ιακ. 2/β' 14-26, Ιωάν. 4/δ' 35-38, Α' Κορ. 3/γ' 6-8, Αποκ. 21/κα' 1-4.

Αρκετά χρόνια πριν τον σεισμό του Σαν Φρανσίσκο το 1906, τα μέλη στις εκκλησίες των Αντβεντιστών στο Σαν Φρανσίσκο, στο Όουκλαντ και στην Καλιφόρνια, ήταν δραστήρια στο να επισκέπτονται αρρώστους και φτωχούς. Έβρισκαν σπίτια για τα ορφανά και εργασία στους ανέργους. Φρόντιζαν τους αρρώστους και έκαναν κατ' οίκον Βιβλικές μελέτες. Μοίραζαν θρησκευτικά βιβλία και έκαναν σεμινάρια για έναν υγιεινό τρόπο ζωής. Επίσης, δημιούργησαν ένα σχολείο για παιδιά, ενώ βοήθησαν στη διατήρηση μίας ιατρικής ιεραποστολής. Άνοιξαν ένα κατάστημα υγιεινών τροφών μαζί με ένα καφέ για χορτοφάγους. Τα μέλη έκαναν ιεραποστολικό έργο στο τοπικό λιμάνι και οι ποιμένες συντόνιζαν συναντήσεις σε μεγάλες αίθουσες στην πόλη.

Η Ε. Χουάιτ αποκάλεσε αυτές τις εκκλησίες «κυμέλες» και είχε ενθουσιαστεί με το έργο τους (Advent Review and Sabbath Herald, 5 Ιουλίου 1900). Τι υπέροχο παράδειγμα για το τι πρέπει και τι μπορούμε να κάνουμε καθώς προσμένουμε την Δευτέρα Παρουσία. Ο Κύριός μας έρχεται, αυτό είναι γνωστό. Το θέμα είναι, τι κάνουμε όσο περιμένουμε; Από αυτήν την απάντηση εξαρτάται το μέλλον των ψυχών μας.

Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου

ΕΝΩ ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Οι μαθητές θαύμαζαν το όμορφο αξιοθέατο καθώς οι ακτίνες του ήλιου έπεφταν πάνω στο ναό. Ο Ιησούς ήθελε να εστιάσουν την προσοχή τους σ' αυτά που θα αντιμετώπιζε η Χριστιανική εκκλησία στο εγγύς μέλλον και στον έσχατο καιρό, και με αινιγματικό τρόπο τους έδειξε ένα μέρος της πραγματικότητας με τα λόγια: «Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή» (Ματθ. 24/κδ' 2). Έκπληκτοι από το σχόλιο Του, οι μαθητές ρώτησαν, «Πότε θέλουμε γείνει ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνας;» (Ματθ. 24/κδ' 3). Στο Ματθ. 24/κδ' 4-31 ο Ιησούς τους λέει τα γεγονότα που μέλλουν να συμβούν στον κόσμο πριν την έλευσή Του. Καθώς φανερώνει τα σημεία ο Ιησούς προειδοποιεί, «αλλά δεν είναι έτι το τέλος» (εδ. 6) και ότι, «πάντα δε ταύτα είναι αρχή ωδίνων» (εδ. 8). Η άμεση απάντηση στην ερώτηση των μαθητών έρχεται στο εδ. 14. «Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυριαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος» (εδ. 14). Σ' αυτό το κεφάλαιο, τα πρώτα 35 εδάφια μας παροτρύνουν να πάρουμε τα σημεία πολύ σοβαρά, ωστόσο ο Ιησούς μας λέει πώς να προσμένουμε, μέχρι να έρθει η «συντέλεια του αιώνας» (εδ. 3). Με άλλα λόγια, δεν πρέπει να περιμένουμε απλώς την έλευσή Του όπως όταν καθόμαστε στην στάση και περιμένουμε το λεωφορείο. Όχι, έχουμε πολλά ενώ προσμένουμε την Δεύτερη Έλευση του Κυρίου μας. Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 36 -25/κε' 46. Κάθε μία από αυτές τις παραβολές μιλά για το τι πρέπει να κάνουν τα παιδιά του Θεού όσο προσμένουν την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού. Γράψτε περιληπτικά την έννοια του τι μας λέει εδώ ο Κύριος να κάνουμε. Στην συνέχεια, πρέπει να αναρωτηθούμε, τόσο ατομικά όσο και συλλογικά ως εκκλησία: Ακολουθούμε τις οδηγίες του Κυρίου που βλέπουμε σ' αυτές τις παραβολές;

.....
.....
Ο Ιησούς παρακινεί τους μαθητές Του για τον τρόπο με τον οποίο οι αληθινοί ακόλουθοί Του θα Τον προσμένουν να έρθει ξανά. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οι μαθητές του Ιησού θα είναι έτοιμοι. Όσο προσμένουν, θα εκδηλώνουν αγάπη, φροντίδα και σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Θα είναι άγρυπνοι, έτοιμοι και υπεύθυνοι για τη δική τους πνευματική κατάσταση. Θα πολλαπλασιάσουν τους πόρους που ο Θεός τους έδωσε, θα επενδύσουν τα таланτα και τα χρήματά τους στον σκοπό του Θεού σεβόμενοι τον

αληθινό χαρακτήρα του Θεού και ενδιαφερόμενοι για τους «ελαχίστους».

Δευτέρα 19 Σεπτεμβρίου

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΕΝΩ ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΜΕ

Διαβάστε Β' Πέτρ. 3/γ'. Αναφέρετε περιληπτικά τις διδασκαλίες αυτού του κεφαλαίου που σχετίζονται με την αναζωπύρωση και την μεταρρύθμιση. Πώς αυτά τα εδάφια ταιριάζουν με το θέμα μας αυτήν την τριμηνία;

.....
Η επιθυμία του Θεού είναι «πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν» (Β' Πέτρ. 3/γ' 9). Αν και δεν μπορούμε να κάνουμε το έργο του Αγίου Πνεύματος και να οδηγήσουμε τους ανθρώπους σε μετάνοια, καλούμαστε να τους ευαγγελίσουμε με το μήνυμα της σωτηρίας, το οποίο αν το αποδεχθούν θα τους οδηγήσει στην μετάνοια. Και εμείς, τα μέλη της εκκλησίας, πρέπει να μετανοήσουμε. Η μετάνοια είναι μέρος της διαδικασίας της αναζωπύρωσης και της μεταρρύθμισης. Η αναζωπύρωση έχει την έννοια κάτι που έρχεται ξανά στη ζωή, ανανεώνεται και αποκαθίσταται. Η μεταρρύθμιση έχει την έννοια του ανασχηματισμού – αλλάζουμε για να γίνουμε νέο κτίσμα (Β' Κορ. 5/ε' 17). «Η αναζωπύρωση της αληθινής ευσεβείας είναι η σπουδαιότερη και η πιο επείγουσα από όλες τις ανάγκες μας. Η επιδίωξή της πρέπει να είναι προτεραιότητά μας.» Ε. Χουάιτ, Selected Messages, 1^ο βιβλίο, σ. 121.

Όπως είδαμε, το πώς πρέπει να προσμένουμε περιέχει τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες για την αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση. Για παράδειγμα, και οι 10 παρθένες χρειάζονταν μεταρρύθμιση, (Ματθ. 25/κε' 1-13). Οι μωρές παρθένες είχαν ανάγκη για περισσότερο Άγιο Πνεύμα στη ζωή τους. Όταν ταπεινώνουμε τον εαυτό μας, το εγώ πεθαίνει, προσευχόμαστε με ανιδιοτέλεια, μελετάμε τον Λόγο του Θεού και Τον μοιραζόμαστε με λόγια και πράξεις αγάπης, προετοιμάζοντας έτσι τον χώρο για να δεχτούμε την όψιμη βροχή του Αγίου Πνεύματος. Παρόλα αυτά, κάποιος μπορεί να μελετάει για ώρες την Αγία Γραφή και να εξακολουθεί να είναι εγωιστής. Μπορεί να προσευχόμαστε για αναζωπύρωση και για όψιμη βροχή, αλλά με εγωιστικό τρόπο. *Η αναζωπύρωση οδηγεί πάντα στο ανιδιοτελές ενδιαφέρον για τους άλλους.* Όταν είμαστε πλήρεις Πνεύματος Αγίου, θα γίνουμε μαθητές γεμάτοι ζήλο, πρόθυμοι για υπηρεσία. Χρειαζόμαστε αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση στις προσευχές μας, στη μελέτη της Αγίας Γραφής, και στο πώς ζητάμε την όψιμη βροχή του Αγίου Πνεύματος. Αλλά και ως εκκλησία χρειαζόμαστε αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση στη συμπερι-

φορά και στις μεθόδους μας, καθώς και στις ενέργειές μας προς τους «ελάχιστους».

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από τον κίνδυνο του εφησυχασμού ενώ προσμένουμε την Δεύτερη Έλευση του Ιησού; Πώς μπορούμε να έχουμε διαρκώς μπροστά μας τη σπουδή της επιστροφής του Κυρίου;

Τρίτη 20 Σεπτεμβρίου

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝΩ ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΜΕ

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 14-26. Με ποιον τρόπο αυτά τα εδάφια δείχνουν ποιοι είμαστε και γιατί είμαστε εδώ;

.....
Στη μελέτη της Κυριακής, είδαμε τους μαθητές να θαυμάζουν την ομορφιά του ναού. Ο Ιησούς έστρεψε την προσοχή τους στην κατάσταση της εκκλησίας και στην αποστολή της σε έναν κόσμο που θα λάβει τέλος. Το γεγονός είναι ότι η εκκλησία υπάρχει επειδή υπάρχει μία αποστολή, και όχι το αντίστροφο. Η αποστολή της εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, όπως εκφράζεται από το Γενικό Συμβούλιο είναι, «Να κάνει μαθητές από όλους τους ανθρώπους, φέρνοντας το αιώνιο ευαγγέλιο [το ευαγγέλιο της βασιλείας (Ματθ. 24/κδ' 14)] στα πλαίσια της τριπλής αγγελίας στην Αποκ. 14/ιδ' 6-12, οδηγώντας τους ανθρώπους να δεχτούν τον Ιησού ως προσωπικό τους Σωτήρα και να ενωθούν με το πιστό υπόλοιπό Του, διδάσκοντάς τους να Τον υπηρετούν ως Κύριο και προετοιμάζοντάς τους για την επικείμενη επιστροφή Του.» Κηρύττοντας, διδάσκοντας και θεραπεύοντας, είναι οι προτεινόμενες μέθοδοι για την εκπλήρωση αυτής της αποστολής. Επικυρώνοντας τις Βιβλικές αρχές για την καλή φυσική κατάσταση του ανθρώπου, κάνουμε τη διατήρηση της υγείας και την θεραπεία των αρρώστων προτεραιότητά μας και μέσα από την διακονία μας στους φτωχούς και καταπιεσμένους, συνεργαζόμαστε με τον Δημιουργό για το ευσπλαχνικό έργο της αποκατάστασης.

Αυτήν την τριμηνία ξεκινήσαμε με την ιδέα ότι ο Ιησούς θέλει να αποκαταστήσει την εικόνα Του στους ανθρώπους και να ενδυναμώσει τους ακολούθους Του να γίνουν τα όργανά Του για την ολοκληρωτική αποκατάσταση της κοινωνίας μας. «Ο κόσμος χρειάζεται σήμερα αυτό που χρειάζονταν πριν από χίλια εννιακόσια χρόνια: μία αποκάλυψη του Χριστού. Απαιτείται ένα σπουδαίο μεταρρυθμιστικό έργο και μόνο με τη χάρη του Χριστού το ψυχοσωματικό και πνευματικό επανορθωτικό έργο μπορεί να επιτελεσθεί.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 109.

Με την ολοκλήρωση ενός σεμιναρίου όπου η διακονία του Ιησού

παρουσιάστηκε ως πρότυπο για την αποστολή της εκκλησίας Του στους έσχατους καιρούς, ένα μέλος της εκκλησίας έκανε την εξής δήλωση: «Σ' αυτήν την πλευρά του κόσμου, δεν είμαστε ανοικτοί σε νέες ιδέες και σε νέες μεθόδους. Αυτά που ακούσαμε αυτήν την εβδομάδα όσον αφορά την μέθοδο διακονίας του Ιησού, δεν είναι κάτι νέο, αλλά κάτι που είχαμε ξεχάσει.»

ΣΚΕΨΗ: «Η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά». Πώς ανακαλύψατε τη στενή σχέση μεταξύ πίστης και έργων; Πώς τα έργα αυξάνουν την πίστη σας;

Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΡΙΣΜΟ **ΕΝΩ ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΜΕ**

Όπως είδαμε στο 5^ο μάθημα, ο Ιησούς χρησιμοποίησε αγροτικές απεικονίσεις στις διδασκαλίες Του για την βασιλεία. Η γεωργία είναι μία διαδικασία που απαιτεί υπομονή. Είναι ένας διαρκής επαναλαμβανόμενος κύκλος με διάφορα στάδια και διαφορετικές εργασίες κατά περιόδους. Πρέπει να είμαστε ανοικτοί στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και στην πρόνοια του Θεού όσον αφορά το πώς μπορούμε να χρησιμοποιηθούμε από τον Κύριο για την προετοιμασία του εδάφους, την σπορά, και το θέρος.

Διαβάστε Ιωάν. 4/δ' 35-38. Τι είδους εικόνες χρησιμοποιούνται και ποιο είναι το μήνυμα όσον αφορά το πώς μπορούμε να εργαστούμε για τους άλλους;

.....
Το γεγονός είναι ότι δεν ξέρουμε την καρδιά των ανθρώπων. Δεν ξέρουμε πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα στη ζωή τους. Μπορεί, βλέποντας ορισμένους να νομίζουμε ότι έχουν μεγάλο δρόμο μέχρι να ετοιμαστούν για το θέρος, στην πραγματικότητα όμως χρειάζονται μόνο κάποιον να τους παρακινήσει να αφοσιωθούν στον Ιησού. Γίνεται μία μάχη στην καρδιά και στο νου κάθε ανθρώπου, και ο Θεός μάς καλεί να τους βοηθήσουμε να Τον εκλέξουν ως Κύριο. Διαβάστε Α' Κορ. 3/γ' 6-8. Ποιο είναι το μήνυμα εδώ για εμάς στα πλαίσια του ευαγγελισμού;

.....
Ο Παύλος μας μεταφέρει τα λόγια του Ιησού. Το έργο του ευαγγελισμού μοιάζει μ' αυτό του γεωργού. Μπορεί να μην κάνουμε όλοι τα ίδια πράγματα, αλλά το έργο αυτό παραμένει σημαντικό για τον ευαγγελισμό και την σωτηρία των ψυχών. Και παρότι ο Θεός μάς αναθέτει αυτό το έργο, Εκείνος είναι που θα φέρει την αλλαγή στην ψυχή.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να είμαστε ταπεινοί, σε οτιδήποτε μας

αναθέσει ο Θεός στη διακονία των άλλων; Γιατί αυτό είναι προνόμιό μας;

Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου

Η ΑΝΑΜΟΝΗ ΕΛΗΞΕ

Πριν από πολλά χρόνια, ο Άγγλος συγγραφέας Κάρολος Ντίκενς έγραψε το βιβλίο «Η ιστορία των δύο πόλεων». Οι δύο αυτές πόλεις ήταν το Λονδίνο και το Παρίσι. Υπό μία έννοια, και η Αγία Γραφή λείει την ιστορία δύο πόλεων. Η μία είναι η Βαβυλώνα και η άλλη η Ιερουσαλήμ. Στην Αποκ. 14/ιδ' 8 και 18/ιη' ο απόστολος Ιωάννης περιγράφει την Βαβυλώνα. Είναι κατοικία των δαιμόνων και των ακάθαρτων πνευμάτων. Οδήγησε τα έθνη στην πνευματική μοιχεία. Η καταδίκη της ορίστηκε και δηλώνεται πώς «έπεσε». Αυτή η πόλη, σύμβολο του κακού, της αποστασίας και της επανάστασης ενάντια στον Θεό, μία μέρα θα ηττηθεί και θα καταστραφεί. Διαβάστε Αποκ. 21/κα' 1-4. Πώς αντιπαράθεται η Νέα Ιερουσαλήμ με την Βαβυλώνα;

.....

Η δεύτερη πόλη είναι η Αγία Πόλη, η Νέα Ιερουσαλήμ, της οποίας την περιγραφή βρίσκουμε στην Αποκ. 21/κα' και 22/κβ'. Σ' αυτήν την πόλη θα κατοικούν εκείνοι που επέλεξαν τον Νυμφίο και απέρριψαν την εγωιστική και πνευματική μοιχεία του Σατανά και των ακολούθων του. Με την χάρη του Θεού οι λυτρωμένοι υπάκουσαν στις εντολές Του και είχαν την πίστη του Ιησού (Αποκ. 14/ιδ' 12). Η υπομονή που έδειξαν και η προθυμία τους να εκτελέσουν τη διακονία του Ιησού έδωσε μία γεύση από την βασιλεία των ουρανών εδώ στη γη. Σώθηκαν μέσω της πίστης στον Ιησού, και μέσω της δικαιοσύνης Του αξιώνονται για τον ουρανό. Η φροντίδα που έδειξαν στους «ελάχιστους» (Ματθ. 25/κε' 40) ήταν η εκδήλωση της σώζουσας πίστης τους. Με το αίμα του Αρνίου (Αποκ. 5/ε'), ο ρόλος της εκκλησίας από ευσπλαχνική αποκατάσταση άλλαξε σε περιχαρή εορτασμό (δείτε Αποκ. 5/ε' 13,14). Σ' αυτήν την ευτυχισμένη Αγία Πόλη, «θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον» (Αποκ. 21/κα' 4). Η πραγματική ειρήνη αποκαταστάθηκε. Έγινε η πλήρης αποκατάσταση της εικόνας του Θεού. Η μεγάλη διαμάχη έληξε και «από το μικροσκοπικό πολοστημόριο, μέχρι το μεγαλύτερο πλανήτη, τα πάντα, έμψυχα και άψυχα, μέσα στην ασκίαστη ομορφιά τους και στην τέλεια χαρά τους διακηρύνουν ότι ο Θεός είναι αγάπη.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 808.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Αποκ. 22/κβ' 21. Πώς το τελευταίο αυτό εδάφιο

της Αγίας Γραφής εμπερικλείει όλα όσα πιστεύουμε;

Παρασκευή 23 Σεπτεμβρίου

Δύση ηλίου: 19:21'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ματθ. 5/ε' 16, Κολ. 3/γ' 17, Εβρ. 13/ιγ' 15,16 και Ε. Χου-
άιτ, Ζ.Χ. σ. 269-286, 611-616.

Ο Ιησούς ανέφερε τα σημεία πριν την έλευσή Του, και δεν είναι ευχάριστα. Πόλεμοι, φήμες πολέμων, λοιμοί κα. Εάν οι άνθρωποι χρησιμοποιούν το κακό ως δικαιολογία για να απορρίψουν τον Θεό, σίγουρα τώρα θα έχουν πολλές δικαιολογίες και όσο πλησιάζει το τέλος ακόμη περισσότερες. Έτσι, γίνεται πιο σημαντικό για τον λαό του Θεού, για εκείνους που ισχυρίζονται ότι είναι ακόλουθοί Του, να αντανακλούν τον χαρακτήρα Του στον κόσμο και να βοηθήσουν τους ανθρώπους να έχουν μία καλύτερη εικόνα του Θεού. «Αν ήμασταν ταπεινοί ενώπιον του Θεού, και ήμασταν ευγενείς, με τρυφερή καρδιά και ελεήμονες, θα υπήρχαν εκατό επιστροφές προς την αλήθεια όπου τώρα υπάρχει μόνο μία.» Ε. Χου-άιτ, Π.Ε., τομ. 9, σ. 142. Μία απλή αλλά συγχρόνως έντονη δήλωση όσον αφορά τη διακονία στους άλλους. Μέχρι την Δευτέρα Παρουσία, ο Ιησούς περιμένει από εμάς, την εκκλησία Του, να ζούμε και να κηρύξουμε το ευαγγέλιο, να αφιερωθούμε στο έργο Του, να αγαπάμε, να σεβόμαστε και να φροντίζουμε τους ανθρώπους και να πληρωθούμε με Άγιο Πνεύμα. Αυτή την μαρτυρία τίποτα δεν μπορεί να την αποδυναμώσει.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζητήστε τις διαφορές όσον αφορά την ζωή στη Βαβυλώνα και τη ζωή στην Ιερουσαλήμ. Ποιες είναι οι μεγαλύτερες διαφορές σ' αυτές τις πόλεις όσον αφορά το πώς είναι και τους ανθρώπους που κατοικούν σ' αυτές;
2. Το ερώτημα που απασχολεί τους Χριστιανούς δεν είναι αν «τα καλά έργα έχουν ρόλο στην Χριστιανική πίστη». Φυσικά και έχουν. Το ερώτημα είναι, «Εφόσον τα καλά έργα δεν μπορούν να μας σώσουν, ποιος είναι ο ρόλος τους στην Χριστιανική πίστη;» Πώς απαντάμε στην ερώτηση αυτή ιδιαίτερα στα πλαίσια της διακονίας μας σε εκείνους που έχουν ανάγκη;
3. Πώς περιμένουμε την επιστροφή του Ιησού; Τι κάνουμε στη ζωή μας που δείχνει την πίστη μας για την επιστροφή Του; Γιατί πρέπει η ζωή μας να διαφέρει σε σχέση με εκείνους που δεν πιστεύουν στην Δευτέρα Παρουσία;